Súd:	Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka:	8C/86/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7611207950
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Blažena Fedorková
ECLI:	ECLI:SK:OSSN:2012:7611207950.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v právnej veci žalobkyne E.. J. E., F..XX.X.XXXX, T. J. XXX, právne zastúpenej JUDr. Martinom Vasiľom - advokátom, AK, Nerudova 14, Košice proti žalovanej W. Š. J., J. XX, právne zastúpenej JUDr. Ladislavom Strižovským - advokátom, AK, Starosaská 11, Spišská Nová Ves o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.500,- Eur s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.250,- Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobný návrh z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobným návrhom podaným na tunajšom súde dňa 1.6.2011 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovanú na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.500,- Eur aj uhradenia trov konania. Žalobu odôvodňovala tým, že žalovaná zasiahla do jej občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, dobrého mena aj súkromia tým, že na webovej stránke ZŠ Slovinky zverejnila bez jej predchádzajúceho súhlasu faktúru, ktorá obsahovala údaje a to jej titul, meno a priezvisko ako aj popis vyšetrenia, ktoré na vyzvanie žalovanej žalobkyňa absolvovala. Osobné údaje žalobkyne boli odstránene až na základe predžalobnej výzvy zo dňa 8.4.2011, ktorú adresovala žalovanej. Zverejnenie faktúry na webovej stránke s návštevnosťou 309 tisíc malo znevažujúcu povahu a bolo objektívne spôsobilé negatívne ovplyvniť vnímanie detí, rodičov detí, kolegov, potencionálnych zamestnávateľov, ale aj obyvateľov dediny a vzbudiť u nich dojem, že žalobkyňa má psychické problémy a je nespôsobilá zastávať funkciu učiteľky. Zverejnením informácii o psychologickom vyšetrení žalobkyne bola znížená dôstojnosť a vážnosť žalobkyne, jej spoločenské a profesijné uplatnenie a s prihliadnutím na to, že do osobnosti žalovanej bolo zasiahnuté žalovanou úmyselne, ospravedlnenie je nepostačujúce.

Žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť, pretože zverejnením faktúry za psychologické vyšetrenie si len splnila svoju zákonnú povinnosť podľa § 5b ods. 2 z. č. 211/2000 Z. z. o povinnom zverejňovaní faktúr za tovar a služby. Pri posúdení neoprávneného zásahu treba prihliadnuť na okolnosti za ktorých ku nemu došlo. V žiadnom prípade nebolo zámerom žalovanej poškodiť žalobkyňu v akejkoľvek sfére. Žalovaná nepovažuje psychologické vyšetrenie za niečo čo je dehonestujúce, spôsobilé privodiť žalobkyni ujmu. Žalovaná nemá vedomosť, že by sprístupnenie faktúry bolo spôsobilé znížiť dôstojnosť žalobkyne v spoločenskom živote v obci, alebo na pracovisku. Ihneď potom ako žalobkyňa požiadala o odstránenie osobných údajov z faktúry, bolo jej vyhovené a zároveň sa žalovaná

žalobkyni ospravedlnila. Žalovaná musí preukázať opodstatnenosť svojho nároku a nemôže ísť len o jej vlastné subjektívne vnímanie skutočnosti.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul účastníkov konania, svedkov, oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:
Dňa 1.2.2011 bola žalobkyňa požiadaná žalovanou, aby preukázala svoju zdravotnú spôsobilosť odborným lekárom v zmysle § 10 ods. 3 z č. 317/2009 prostredníctvom zmluve dohodnutej pracovnej zdravotnej služby Medison s.r.o. ktorá jej dohodla vyšetrenie u PhDr. Karin Štiffelovej dňa 18.2.2011.

Firma Medison s.r.o. dňa 28.2.2011 vystavila žalovanej faktúru č. 2011000235 za psychologické vyšetrenie žalobkyne u klinického psychológa dňa 18.2.2011 v sume 52,- Eur. Zo správy podanej súdu vyplýva, že firma zabezpečuje preventívne lekárske prehliadky pre žalovanú za účelom posúdenia zdravotnej spôsobilosti na prácu pedagogického pracovníka na základe zmluvy uzavretej so žalovanou zo dňa 9.7.2010. Od uzavretia zmluvy do júla 2011 realizovali len jedno posúdenie zdravotnej spôsobilosti na prácu pedagogického pracovníka - učiteľky, pričom súčasťou preventívnej prehliadky bolo aj psychologické vyšetrenie.

Právna zástupkyňa žalobkyne zaslala dňa 8.4.2011 žalovanej výzvu, v ktorej upozornila žalovanú, že jej neudelila súhlas k zverejneniu osobných údajov. Žiadala zároveň o výmaz svojich údajov z faktúry zverejnenej na webovej stránke žalovanej.

Dňa 14.4.2012 sa žalovaná písomne žalobkyni ospravedlnila za zverejnenie faktúry č. 2011000235 zo dňa 28.2.2011 na ktorej boli zverejnené osobné údaje žalobkyne.

Úrad na ochranu osobných údaj SR v Bratislave v správe uviedol, že žalovaná sa dopustila pochybenia v oblasti ochrany osobných údajov, avšak keďže sa jednalo o jej prvé pochybenie a svoje pochybenie napravila, úrad porušenie riešil vydaním odporúčania žalovanej dodržiavať zákon č. 428/2002 Z.z. pri zverejňovaní osobných údajov dotknutých osôb.

Žalobkyňa E.. J. E. v účastníckej výpovedi uviedla, že vo februári 2011 doporučene dostala domov žiadosť o potvrdenie zdravotnej spôsobilosti, s tým, aby sa dostavila na určitý konkrétny termín na psychologické vyšetrenie. Problémy nastali, keď do funkcie nastúpila riaditeľka. Žalobkyňa bola vtedy zástupkyňou odborov, nie so všetkým súhlasila a pani riaditeľka nechcela o niektorých problémoch s ňou komunikovať. Ešte v roku 2010 dostala napomenutie za porušenie pracovnej disciplíny. Ona sa voči napomenutiu odvolala, ale pani riaditeľka na to nereagovala. Myslí si, že toto bolo takým spúšťačom. Požiadala pani riaditeľku, že keď ju vyslala na takéto vyšetrenie, aby jej uviedla dôvod, pričom ju upozornila, že koná protiprávne. Pani riaditeľka jej určila lekára a určila jej aj termín vyšetrenia, pričom zákon riaditeľke neumožňuje určiť jej lekára, len určiť lehotu 90 dní, aby do tejto lehoty predložila potvrdenie o svojej zdravotnej spôsobilosti. Ani pred ňou ani po nej nikto na takomto psychologickom vyšetrení nebol. I keď pani riaditeľka asi pred mesiacom povedala, že na takomto vyšetrení bola kolegyňa, nie je to pravda, pretože na psychologickom vyšetrení uvedená kolegyňa nebola. Pani riaditeľka sa odvolávala na to, že ju posiela na vyšetrenie z dôvodu zlých pracovných vzťahov na pracovisku. Domnieva sa však, že tu ide o spor medzi ňou a pani riaditeľkou a nie medzi ňou a kolektívom. Pani riaditeľka podala na ňu sťažnosť, že ju upozornila na to, že koná protiprávne. Vyšetrenia sa zúčastnila, dodržala aj termín aj psychológa, ktorého mala určeného. Má potvrdenie o tom, že môže pracovať v školstve. Keďže nevedela dôvod pani riaditeľky na to, aby absolvovala vyšetrenie, psychologičke povedala, že toto vyšetrenie je iniciované z toho dôvodu, že sú zlé vzťahy medzi ňou a riaditeľkou. Zo záverov psychológa vyplynulo, že môže pracovať v kolektíve. Dňa 17.3.2011 sa jej stalo, že bola jedným obyvateľom obce, v ktorej zároveň aj býva aj pracuje vytknuté, že bola na psychiatrickom vyšetrení. Povedal to potom, ako sa rozčuľoval, ale týkalo sa to inej veci. Dňa 18.2.2011 bola na vyšetrení a koncom marca 2011 sa dozvedela, že je zverejnená faktúra s jej menom v súvislosti s tým, že bola na psychologickom vyšetrení. Bolo jej to povedané členkou rady školy a poslankyňou zastupiteľstva O.. G.. Konkrétne ona ju na túto faktúru upozornila. Jej matka s tým prišla tiež domov, že ľudia o tom hovoria. Išli reči o tom, že je nespôsobilá na svoju funkciu. Samotná riaditeľka jej povedala, že rodičia chcú zobrať deti zo školy. Bolo to síce povedané v iných súvislostiach, ale zrejme to bolo preto, že bola na psychologickom vyšetrení. Deti sa jej pýtali, či bude vyhodená z práce, takže určite o tom diskutovali ich rodičia. Donieslo sa to aj do Krompách, mala by tak ťažké odísť pracovať do iného mesta. Ľudia, ktorí písali vyjadrenia sa jej vypytovali či je to pravda, ale podľa nej sú určite presvedčení o tom, že nepotrebuje psychologické

vyšetrenie, avšak ľudia, ktorí nemajú ku nej dobrý vzťah tak podporujú to, o čom sa dozvedeli. Nemôže zasiahnuť, pretože nie je prítomná vždy, keď robia reči. Býva v rodinnom dome, okolo ktorého je vždy veľa roboty, a ľudia ktorých by požiadala o pomoc by určite mali pripomienky v takom duchu či je v poriadku. Najhoršie na tom je, že rozprávajú o tom ľudia, ktorých nepozná, nikdy s nimi nič nemala. Robí v školstve a vie, ako je ťažké vysvetliť rodičom, že ich dieťa potrebuje psychologické vyšetrenie, evokuje to v nich myšlienku, že ich dieťa nie je v poriadku. Nikdy nebol zverejnený záver, že môže vykonávať svoju funkciu. Každý to berie tak, že keďže bola na vyšetrení, tak nie je v poriadku. Ospravedlnenie prišlo až potom, keď vyhľadala právnika, ktorý zaslal list so žiadosťou o stiahnutie tejto informácie z webovej stránky aj o uhradenie nemajetkovej ujmy a tiež žiadala o ospravedlnenie. Toto ospravedlnenie je takéhoto charakteru, ako keby neboli domyslené dôsledky toho, že faktúra bola zverejnená. Až potom, ako bolo prvé pojednávanie odročené, prišla za ňou riaditeľka školy s tým, že aby sa dohodli tak, že stiahne žalobu. Asi pred 3 týždňami riaditeľka na porade uviedla, že vedie s jedným so zamestnancom súdny spor, následne sa k tejto veci vyjadrila aj ona. Na porade sa pani riaditeľka vyjadrila v tom zmysle, že sa blíži koniec roka a keď že sa vedie súdny spor, tak nebudú finančné prostriedky na odmeny. Domnieva sa, že pani riaditeľka nemá na to právo, aby presúvala takto prostriedky, že ľudia nebudú mať preplatené nadčasové hodiny a odmeny. Ani v zastupiteľstve ani vo finančnej komisii na obecnom úrade nebola podaná žiadosť zo strany riaditeľky na poskytnutie finančných prostriedkov. Reagovala na to, že túto alternatívu ako získať finančné prostriedky navrhol právny zástupca žalovanej, ale v tejto veci sa nič nedialo. Bolo zasiahnuté do jej súkromia, do jej pracovnej budúcnosti po pracovnej stránke. Snaží sa nerozprávať o tomto prípade s kolegami a tým, že to riaditeľka teraz povedala kolegom, zase je v nemilosti kolegov, že nebudú mať kvôli nej odmeny. Aj keď niektorí kolegovia povedali, že oni na súd nešli, tak prečo by to malo ísť z ich peňazí. K výpovedi žalovanej žalobkyňa uviedla, že pokiaľ žiadala od vedenia školy, podklady, potrebovala ich pre tvorbu sociálneho fondu, nežiadala menný zoznam a výšku odmien a príplatkov. Zástupkyňa, ktorá prišla, na členskú schôdzu, nebola členkou a ona ju len upozornila, aby opustila miestnosť. Pokiaľ išlo o druhú kolegyňu, táto sa chcela stať členkou a keďže sa jej zastala, dostala aj ona pokarhanie za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Žalobkyňa sa odvolala, ale kolegyňa nie a pani riaditeľka na jej odvolanie nereagovala. Riaditeľka školy informovala kolektív na zasadnutí rady školy o kolegyni, ktorá v októbri 2011 absolvovala preventívnu prehliadku, ale na prehliadke bola kvôli problémom s hlasivkami, takže sa nejednalo o psychologické vyšetrenie. Ku sťažnostiam na jej osobu uviedla, že boli neopodstatnené. Uviedla, že v učiteľskom zbore sú naštrbené vzťahy a ona je tou osobou, ktorá sa pýta nahlas, zatiaľ čo ostatní to neurobia. Preto je vnímaná ako tá zlá, pretože ona sa ozvem a v podstate sa ozve aj za kolegov. Od riaditeľky žiadala informácie ako zástupkyňa odborov nie ako súkromná osoba.

Právny zástupca žalobkyne uviedol, že napriek tomu, že prebiehali mimosúdne rokovania, nedospeli so žalovanou ku konečnému výsledku, pretože žalobkyňa nemohla akceptovať návrh žalovanej, ktorá bola ochotná uhradiť žalovanej maximálne 500,- Eur a to iba vtedy, ak sa jej podarí v priebehu školského roku tieto prostriedky ušetriť. Poukázal na to, že pôvodne žalobkyňa žiadala sumu 5.000,- Eur, avšak potom, čo sa jej žalovaná ospravedlnila, znížila túto čiastku, ktorú už nemieni znižovať. Súdu predložil dôkazy ohľadom tvrdenia žalovanej, podľa ktorého sa žalobkyňa zúčastnila psychologického vyšetrenia opakovane, pretože takéto vyšetrenia sa realizujú pravidelne a predložila súdu potvrdenie MUDr. Beáty Blahovej - ošetrujúcej lekárky žalobkyne, ktorá potvrdila, že v roku 2008 žalobkyňa nebola v rámci preventívnej prehliadky na psychologickom vyšetrení. Tvrdenie žalovanej sa teda nezakladá na pravde. V danom prípade sa jedná o zásah do súkromia žalobkyne, pričom žalovaná tento zásah nepopiera, pretože došlo k ospravedlneniu z jej strany a tiež, pretože pri mimosúdnom riešení sporu s žalovanou riešili len výšku náhrady nemajetkovej ujmy. Úrad na ochranu osobných údajov SR v informácii o výsledku prešetrenia oznámenia žalobkyne uviedol, že žalovaná ako povinná osoba porušila právo žalobkyne na ochranu jej súkromia. Existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnosťou konania žalovanej a ujmou, ktorá žalobkyni vznikla. Predložil súdu čestné vyhlásenie 7 osôb, ktoré vo svojom čestnom vyhlásení opisujú, ako vnímali situáciu a ponechal na úvahu súdu, či bude vykonávať dokazovanie výsluchom týchto osôb. Jedná sa o čestné vyhlásenia Mgr. E. E. - bývalej kolegyne žalobkyne, E.. C. A. - bývalej kolegyne žalobkyne, E.. A. T. - bývalej žiačky školy, O.. E. G. - členky rady školy a poslankyne obecného zastupiteľstva, C. R. - obyvateľky obce a známej žalobkyne, T.. C. J. - spolužiačky a kamarátky žalobkyne a L. E. - matky žalobkyne. Z týchto prehlásení vyplýva, ako vnímali iní ľudia toto protiprávne konanie žalovanej, že sa v obci šírili informácie rýchlo, že si občania mýlili psychologické vyšetrenie s psychiatrickým vyšetrením, vyjadrovali sa v duchu, že žalobkyni z jej snahy už preskočilo. Poukázal na to, že faktúra bola zverejnená žalovanou účelovo, s úmyslom žalobkyňu poškodiť, pretože k iným svojím zamestnancom sa takýmto spôsobom nesprávala. Skutočnosť, že sa toto konanie žalobkyni dotklo potvrdila ja pani Stanová. Žalobkyňa je učiteľkou, poslankyňou a bývalou kandidátkou na starostu

obce a aj starosta obce vo svojej výpovedi uviedol, že pri zverejnení takýchto údajov o svojej osobe by sa on sám necítil dobre.

Na pojednávaní štatutárna zástupkyňa žalovanej P. J. uviedla, že v máji roku 2009 sa zúčastnila výberového konania. Funkciu riaditeľky školy vykonáva od 1.7.2009. Bola oslovená kompetentnými orgánmi, aby sa zúčastnila výberového konania, keďže 2 roky predtým bola mimo školstva. Prihlásila sa dňa 14.4.2009 a až do 17.4.2009 bola stanovená lehota na prihlásenie do výberového konania s tým, že v prípade, že by mal záujem o túto funkciu niekto iný, neabsolvovala by výberové konanie. V septembri 2009 stala sa žalobkyňa predsedníčkou základnej organizácie odborového zväzu a v tejto svojej funkcii sa snažila napríklad zaviesť pružný pracovný čas, tiež sa informovala o to, prečo farári na škole majú uzavretý pracovný pomer na dobu neurčitú, žiadala od vedenia údaje o výške odmien a osobných príplatkov učiteľov. V tejto funkcii bola žalobkyňa veľmi ctižiadostivá, avšak zo strany žalovanej neboli jej poskytnuté požadované údaje z dôvodu toho, aby nebol porušený zákon č. 428/2002 Z.z. a preto medzi ňou a žalobkyňou došlo ku komunikačnej bariére. Na základe konfliktov, ktoré mala žalobkyňa v kolektíve školy a zmien v jej správaní sa voči vedeniu školy s poukazom na to, že sa blížil čas preventívnych prehliadok, poslala žalobkyňu na preventívnu prehliadku, ktorej súčasťou bolo aj psychologické vyšetrenie. Tieto prehliadky sa týkajú aj iných učiteľov, a to tých, ktorí naposledy absolvovali preventívnu prehliadku v roku 2008. Tiež v októbri 2011 sa preventívnej prehliadky zúčastnila iná kolegyňa, ktorá absolvovala aj preventívnu prehliadku a aj psychologické vyšetrenie. Žalobkyni bolo udelené upozornenie za porušenie pracovnej disciplíny, pretože na členskej schôdzi odborového zväzu vystúpila proti tomu, aby sa zúčastnila tejto schôdze zástupkyňa školy, ktorá nebola členkou. Žalobkyňa ju slovne osočila a umožnila pritom účasť inej kolegyne, ktorá taktiež nebola členkou odborového zväzu. Aj v kolektíve sa vyznačovala správaním, v ktorom bol vysoký stupeň agresivity a arogancie. Dôvodom na to aby žalobkyňa absolvovala preventívnu prehliadku bolo jej nevhodné správanie, ale aj skutočnosť, že spadala do 3 - ročnej lehoty na absolvovanie preventívnej prehliadky. Zákon neukladá ale ani nezakazuje zamestnávateľovi, aby určil lekára u ktorého má zamestnanec absolvovať preventívnu prehliadku. Okrem žalobkyne a E.. P. žiadna iná osoba preventívnu prehliadku neabsolvovala. Žalobkyňa bola objednaná na 18.2.2011 na psychologické vyšetrenie a toto vyšetrenie absolvovala, pričom výsledok vyšetrenia nezdokladovala. Žalobkyňa priniesla posudok, ale len ktorý bol vystavený všeobecným lekárom. Nie žalovaná ale pracovná zdravotnícka služba MEDISON, ktorú škola požiadala o zabezpečenie výkonu pracovnej zdravotnej služby stanovila dátum aj osobu lekára pre žalobkyňu. Všeobecný lekár vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobkyňa je spôsobilá na výkon svojej práce za dodržania určitých podmienok, avšak to sa týkalo jej problémov so zrakom. Druhá kolegyňa, ktorá bola poslaná na psychologické vyšetrenie priniesla aj záver z tohto vyšetrenia na rozdiel od žalobkyne, ktorá tak neurobila. Vzhľadom k tomu, že v čase kedy firma MEDISON fakturovala poplatky za zabezpečenie vyšetrenia bolo to na rozhraní dvoch mesiacov, vystavila za tieto služby 2 faktúry, jednu fakturovala poplatok za psychologické vyšetrenie a druhú za vyšetrenie všeobecného lekára. Neskôr bolo fakturované vyšetrenie všeobecným lekárom, takže táto faktúra bola zverejnená až po zverejnení faktúry o psychologickom vyšetrení. Od januára 2011 do platnosti sa dostal zákon č. 211/2011 Z.z. a pre žalovanú stranu vyplynula povinnosť zverejňovať všetky faktúry, objednávky aj zmluvy. Zákon vošiel do platnosti, ale nebol urobený výklad tohto zákona. Až na základe výzvy, ktorá bola doručená žalobkyňou dňa 13.4.2011 dozvedela sa, že treba urobiť výmaz osobných údajov resp. anonymizáciu údajov vo faktúre. Faktúra bola zverejnená dňa 24.3.2011 a výmaz nastal dňa 14.4.2011. Súhlas so zverejnením údajov na faktúre zo strany žalobkyne nemala. Na základe výzvy žalobkyni sa listom zo dňa 14. 4. 2011 ospravedlnila, teda v ten istý deň, ako bol urobený výmaz z faktúry. Od roku 2006 je webová stránka zriadená a túto stránku môže navštíviť ktokoľvek aj opakovane, čím sa zvyšuje počet návštev. Webová stránka obsahuje aj údaje o činnosti školy. Podľa nej kolegovia v škole ani nevedeli o faktúre ani o súdnom spore a niektorí sa to dozvedeli až v decembri 2011, keď na radu JUDr. Strižovského riešila prípadné poplatky za súd. Z Krajského školského úradu sú vyčlenené peniaze pre obec, ktorá je zriaďovateľom a od zriaďovateľa dostáva škola peniaze. Začiatkom každého kalendárneho roka sa robí rozpočet na celý kalendárny rok. V položke tovary a služby nemali v minulom roku také množstvo prostriedkov, aby mohli uhradiť čiastku, akú navrhovala žalobkyňa. Uviedla, že to chcela riešiť presunom z jednej položky, aby sa finančné prostriedky presunuli do druhej položky, čiže nepožiadala obec o zvýšenie finančných prostriedkov. Bolo by možné presunúť finančné prostriedky z položky mzdy a odmeny do položky tovar a služby. Škola nemá urobený žiaden rezervný fond ani nie je pre tento prípad poistená a z iných položiek sa nedali presunúť finančné prostriedky do tejto položky. Sumu 500,- Eur by žalovaná bola schopná z položky tovary a služby č. 630 žalobkyni uhradiť, pretože v takejto výške finančné prostriedky mala. Jednala aj so zriaďovateľom teda s obcou, obrátili sa na krajský školský úrad,

ktorý ich usmernil, z akých finančných prostriedkov môže žalovaná uhrádzať súdne spory a to z položky 630 - tovary a služby. Tvrdila, že ona v obci nežije, ale kolegyne, ktoré žijú v obci nepotvrdili nejaké negatívne postoje zo strany rodičov alebo obyvateľov obce na žalobkyňu. Nebola ani taká reakcia, že by chceli rodičia preložiť deti od žalobkyne, pretože bola na psychologickom vyšetrení pretože bola na psychologickom vyšetrení. Uviedla, že jej zámerom ani úmyslom nebolo zverejňovať faktúru s údajmi žalobkyne. Usmernená bola úradom na ochranu osobných údajov, že v budúcnosti má žiadať súhlas od dotknutej osoby. Pokiaľ išlo o požiadavku žalobkyne o poskytnutie určitých údajov, domnievala sa, že zákon poruší nie v súvislosti zo zverejnením titulu, mena, priezviska osoby, ale tým, že uvedie výšku osobných príplatkov a výšku odmien týkajúcich sa jednotlivých zamestnancov. Určite je toho času viac oboznámená so zákonom č. 428/2002 Z.z ako keď nastúpila do funkcie v roku 2009. Celkovo je na škole 16 učiteľov. Je pravdou, že nielen žalobkyni ale aj iným kolegyniam služobne starším skončila 3-ročná lehota a tak by mali absolvovať vyšetrenie. Okrem žalobkyni vyšetrenie absolvovala len jedna kolegyňa a nevnímala to negatívne. Ostatní kolegovia ešte neboli vyslaní na preventívnu prehliadku. V roku 2011 keď absolvovala žalobkyňa preventívnu prehliadku, týkala sa táto povinnosť 10 učiteľov, mimo katechétov, ale reálne sa zúčastnili len 2 učitelia. V roku 2011 realizovala škola rekonštrukciu telocvični. V auguste 2011 vyplatila prvá a v decembri 2011 druhú faktúru, ktorá bola uhradená obecným úradom z rezervných fondov. Uviedla, že žalobkyňa ju doteraz neoboznámila s výsledkom psychologického vyšetrenia, len s lekárskym posudkom o zdravotnej spôsobilosti na výkon práce. Do konca marca 2011 bolo zverejnených 37 faktúr a tieto faktúry neboli anonymizované, ale ani v jednom prípade nebolo zverejnené meno a priezvisko nejakej učiteľky. Podľa nej je žalobkyňa okolím vnímaná nezávisle od zverejnenia údajov na faktúre negatívne, ako konfliktný typ, čiže jej správanie je arogantné a to nielen na škole ale aj v obci a verejnom živote. Od roku 2009 boli na žalobkyňu 2 sťažnosti. Jedna sťažnosť bola pred zverejnením faktúry a druhá sťažnosť po zverejnení faktúry. Aj v jednom aj v druhom prípade bolo predmetom sťažnosti rodičov správanie sa vyučujúcej k deťom. Prvá sťažnosť bola dňa 8.2.2011 avšak faktúra bola zverejnená až v marci 2011. V prvom prípade rodičia žiadali, aby nezastrašovala ich syna, žalobkyňa mala po žiakovi poslať odkaz, ktorý súvisel so sporom medzi žalobkyňou a rodičmi tohto dieťaťa, čo žalobkyňa poprela. Rodičia tvrdili, že budú riešiť túto situáciu aj tým, že dieťa zoberú zo školy. V druhom prípade podala sťažnosť matka, ktorá sa tiež domáhala ochrany práv svojho dieťaťa, bolo to 17.10.2011 po zverejnení faktúry a žiadala, aby vyučujúca nenechávala jej syna po vyučovaní, poukázala na negatívne správanie vyučujúcej ako napríklad hádzanie pier po triede alebo kopanie do nôh dieťaťa, ktoré malo nohy mimo lavicu v uličke. Obe sťažnosti skončili tak, že sťažnosť sa nedá vyriešiť, pretože tu boli rozpory v tvrdeniach. Tvrdila, že sa žalobkyňa v konaní usiluje o diskreditáciu jej osoby, jej odbornosti a spôsobilosti. Nepoprela, že u firmy Medison si objednala aj všeobecné aj psychologické vyšetrenie žalobkyne.

Právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že navrhuje žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Suma, ktorá bola žalobkyni ponúknutá bola len snahou žalovanej nevyostrovať vzťahy na pracovisku, pretože strany v spore sú v každodennom pracovnom kontakte, teda že žalovaná nárok žalobkyni neuznala. Podľa nej žalobkyni nevznikla ujma na jej vážnosti a dôstojnosti, tiež jej vnímanie v kolektíve nie je negatívne, nedošlo k narušeniu tohto vnímania. Forma zadosťučinenia finančnými prostriedkami prichádza v úvahu len vtedy, keď sa zásah nedá odstrániť iným spôsobom. V danom prípade sa tento stav odstránil jednak tým, že sa žalovaná ospravedlnila, ale aj tým, že uvedené údaje boli odstránené z internetovej stránky. Tiež poukázala na to, že vo vyjadrení Úradu na ochranu osobných údajov je uvedené, že je nutné prihliadnuť na to, že žalovaná sa pochybenia v oblasti ochrany osobných údajov dopustila prvýkrát a svoje pochybenie napravila. Údaje o žalobkyni neboli nepravdivé, dehonestujúce a neboli spôsobilé privodiť jej objektívnu ujmu. Psychologické vyšetrenie, ktoré bolo vykonané u žalobkyne, bolo opodstatnené a zrealizované v súlade so zákonom. Z hľadiska konania žalovanej nie je daná príčinná súvislosť medzi konaním žalovanej tým, že zverejnila faktúru a negatívnym vnímaním žalobkyne v spoločnosti, prípadne zásahom do jej súkromia. Postavenie žalobkyni v spoločnosti sa neznížilo a podľa vyjadrenia riaditeľky školy rodičia detí nemali výhrady voči spôsobilosti žalobkyne. Mala pochybnosti o nestrannosti žalobkyňou predložených čestných prehlásení v prípade, že žalobkyňa tieto osoby osobne navštívila. V prípade poznámky p. Stanovej bolo vnímanie tohto výroku žalobkyňou v rozpore so skutočnosťou. Narušené vzťahy medzi žalobkyňou a riaditeľkou školy sa preniesli do súdneho konania. Iná osoba, ktorá by bola na mieste žalobkyne by takéto konanie neiniciovala. Tiež forma ospravedlnenia sa žalovanej javí ako dostatočná. Bolo by logické a účelné, ak by žalobkyňa bola žiadala zverejniť ospravedlnenie, bol by to aj efektívnejší krok, avšak žalobkyňa žiadala priamo uhradenie nemajetkovej ujmy, zrejme za účelom získania finančných prostriedkov. Súd by mal prihliadnuť aj na skutočnosť, že žalovaná nemala úmysel poškodiť žalobkyňu vo fáze, kedy faktúru zverejnila, nebola si vedomá toho,

že treba tieto osobné údaje zanonymizovať a žalobkyňa nepreukázala, že jej ujma bola spôsobená citeľným zásahom do jej súkromia. Uvádzala, že jej ujma jej nevznikla zverejnením osobných údajov, ale zverejnením skutočnosti, že absolvovala psychologické vyšetrenie. Neexistuje príčinná súvislosť medzi zverejnením faktúry a vznikom ujmy. Samotný úrad na ochranu osobných údajov len skonštatoval, že došlo k zásahu, avšak došlo aj k náprave a táto náprava bola vykonaná dostatočným spôsobom.

Z čestných prehlásení podaných kolegyňou Mgr. Máriou Mníchovou, bývalou kolegyňou E.. C. A., bývalou žiačkou, E.. A. T., poslankyňou obecného zastupiteľstva a členkou rady školy O.. E. G., známou C. R., spolužiačkou zo strednej školy T.. C. J., a matkou žalobkyne L. E. súd zistil, že žalobkyňa situáciu zle vnútorne prežíva, že po dedine, kde žalobkyňa žije a pracuje sa vedú o žalobkyni reči že jej preskočilo, že je šalená učiteľka, že bola na psychiatrickom vyšetrení, že je nevhodná osoba do školstva, že takej učiteľke by deti nedali, že sa asi zbláznila z práce.
O tom, že žalobkyňu zverejnenie údajov o jej osobe zasiahlo svedčí aj výpoveď Márie Stanovej, ktorá uviedla, že nemala vedomosť o tom, že žalobkyňa bola na psychologickom vyšetrení a zhodou náhod keď prišla žalobkyňa na obed, na otázku či je všetko v poriadku jej odpovedala, že všetko okrem hlavy. Žalobkyňa zareagovala tak, že sa jej opýtala, či už o tom vie. Ona však o tom, čo sa udialo nevedela, pretože jej to nik nepovedal a na internet nechodí.
Svedok E. H. uviedol, že je starostom obce a žalobkyňa je poslankyňou obce. On sám nemal vedomosť o tom, že by žalobkyňa na základe zverejnenej faktúry mala poškodenú povesť. O tom, že došlo k zverejneniu faktúry na internete sa dozvedel len od riaditeľky školy. Nemal vedomosť ani o dôvode na to, aby žalobkyňa takéto vyšetrenie absolvovala, je to v právomoci riaditeľky školy. Určitú dobu vníma, že sú spory medzi žalobkyňou a riaditeľkou školy, ale jeho osobne zaujíma výsledok tohto vyšetrenia. Vníma to tak, že spory medzi nimi oboma budú naďalej, pretože žalobkyňa má iný názor na riadenie školy, avšak riadenie školy má na zodpovednosti pani riaditeľka. Uviedol, že rodičia niektorých detí mali výhrady voči žalobkyni, ako voči učiteľke a mal konkrétne aj ja jednu sťažovateľku, ktorú poslal na vybavenie k riaditeľke školy, ale so zverejnením faktúry tu súvis nebol. S Krajským školským úradom sa zaoberali tým, že ak bude potrebné uhradiť žalobkyni nejakú sumu, tak z ktorej položky by sa tieto finančné prostriedky zobrali. Zobrať by sa mohli z bežných výdavkov, nie z položky odmeny a finančné prostriedky pre zamestnancov. Potvrdil, že je to zlý pocit ak sa zverejnia informácie o informácie o nejakých diagnózach alebo zo súkromného života človeka.

Súd sa pokúsil o zmier, pričom právny zástupca žalobkyne udával, že priestor na dohodu je vždy, avšak zo strany žalovanej musí prísť iná ponuka bez toho, aby to postihlo zamestnancov žalovanej strany. Žalovaná najskôr prejavila snahu o riešenie sporu mimosúdnou cestou, neskôr uviedla, že ujmu, ktorá mala byť spôsobená žalobkyni nepovažuje za takú závažnú, aby bolo nutné pristúpiť k peňažnej satisfakcii.

Podľa článku 19 ods. 1, 2, 3, Ústavy SR č. 460/1992 Z.z., každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
Vychádzajúc z ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka má podľa ods. 1 fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa

nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 2 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady určí v zmysle ods. 2 súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Právne prostriedky ochrany osobnosti fyzickej osoby (upustenie od neoprávnených zásahov, odstránenie následkov takých zásahov a primerané zadosťučinenie) sú tu vymenované príklady a nevylučujú sa aj ďalšie. Ich použitie prichádza do úvahy bez ohľadu na zavinenie neoprávneného zásahu, pretože tu prichádza do úvahy objektívna zodpovednosť. Pokiaľ však zásah spočíva v skutkových tvrdeniach, ktoré sa preukážu pravdivými, neprichádza do úvahy občianskoprávna sankcia, pokiaľ nejde o také skutkové tvrdenia, ktoré sú zásahom do sféry osobného súkromia chránenej právom. Aj pravdivé tvrdenia sú totiž neoprávneným zásahom, ak sa dotýkajú uvedenej sféry. O neoprávnený zásah nepôjde vtedy, keď fyzická osoba so zásahom do svojej osobnosti súhlasila alebo keď to výslovne umožňuje zákon (napr. § 12 ods. 2 a 3) a pod. Primeranosť zadosťučinenia závisí od okolností, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu a bude spočívať v morálnom plnení napr. v ospravedlnení alebo v odvolaní urážlivých výrokov atď., a to obvykle tam, kde k nim došlo (v pracovnom kolektíve, v dennej tlači a pod.). Pokiaľ morálne zadosťučinenie nie je postačujúce so zreteľom na zníženú dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti, a to nielen v bežnej, ale v značnej miere, má taká osoba právo na peňažnú satisfakciu. Toto právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch má fyzická osoba aj vtedy, keď morálna satisfakcia už nie je aktuálna. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy iba od účinnosti zákona č. 87/1990 Zb., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky zákonník, t. j. od 29. marca 1990. Výšku peňažného zadosťučinenia súd určuje na základe voľnej úvahy, ktorá však na druhej strane nemôže byť svojvôľou. Zákon ustanovuje súdu povinnosť prihliadnuť pritom na dve hľadiská, a to tak na závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkami spravodlivosti. Povinnosť poskytnúť zadosťučinenie podľa § 13 je osobne spätá s osobou, ktorá sa neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dopustila. Má teda osobný charakter, a preto zaniká smrťou tejto osoby.

Predmetom tohto konania je právo na ochranu osobnosti žalobkyne, kde ku zásahu do osobnostného práva žalobkyne došlo zverejnením faktúry za psychologické vyšetrenie žalovanou na webovej stránke ZŠ Slovinky, v ktorej žalobkyňa pracuje ako pedagogický zamestnanec, bez predchádzajúceho písomného súhlasu žalobkyne, s uvedením jej titulu, mena, priezviska ale najmä popisu vyšetrenia. V dôsledku toho došlo nielen k zverejneniu osobných údajov žalobkyne ale aj ku sprístupneniu údaja týkajúceho sa psychologického vyšetrenia žalobkyne s dátumom kedy sa vyšetrenie uskutočnilo s označením klinického psychológa, ktorý vyšetrenie vykonal. Tým malo dôjsť ku zásahu do jej súkromia ale aj do jej dobrého mena, občianskej cti a dôstojnosti a malo evokovať, že žalobkyňa je osobou nedostatočne spôsobilou na výkon svojho povolania.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je to, že došlo k zásahu, ktorý bol neoprávnený a jednak to, že tento zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka.
K neoprávnenému zásahu do práv na ochranu osobnosti môže dôjsť nielen neprimeraným výkonom slobody prejavu, ale zákonná ochrana je daná aj vtedy, ak k neoprávnenému zásahu dôjde konaním resp. opomenutím povinnosti pôvodcu zásahu. Nie je pritom rozhodujúce, či ide o porušenie povinnosti uloženej právnym predpisom, zmluvou alebo inou právnou skutočnosťou.
V predmetnej veci k zásahu do práv žalobkyne zo strany žalovanej došlo tým, že žalovaná porušila zákonom stanovenú povinnosť (v zmysle § 9 ods. 1 a 2 z.č. 211/2000 Z.z.) sprístupniť informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, ako aj informácie o osobných údajoch fyzickej osoby iba s predchádzajúcim súhlasom osoby, ktorej sa dotýkajú t.j. žalobkyne ale aj povinnosť v zmysle § 7 ods. 1 z.č. 428/2002 Z. z. sprístupniť a zverejniť osobné údaje len so súhlasom dotknutej osoby. Že k porušeniu týchto povinností chránených zákonmi, ale najmä Ústavnou SR (článok 19 ods. 3)zo strany žalovanej došlo bolo preukázané vyjadrením Úradu na ochranu osobných údajov SR aj postojom samotnej žalovanej, ktorá sa za zverejnenie faktúry na jej webovej stránke žalobkyni ospravedlnila.

Skutočnosť, že žalovaná je zodpovedná za to, že široká verejnosť, ktorá má bezproblémový prístup na webovú stránku žalovanej, sa zo zverejneného dokumentu mala možnosť dozvedieť, že učiteľka pracujúca v jedinej ZŠ v obci a bývajúca v obci Slovinky absolvovala dňa 18.2.2011 psychologické vyšetrenie u klinického psychológa, za ktoré žalovaná ZŠ Slovinky uhradila firme Medison, s.r.o. sumu

52,- Eur, je zrejmá. Neoprávnenosť zásahu žalovanej do osobnosti žalobkyne zverejnením jej osobných údajov verejnosti je teda plne v rozpore s objektívnym právom.

I keď ochrana osobnosti je založená na objektívnom princípe t.j. na strane žalovanej sa nevyžaduje zavinenie resp. úmysel, teda z hľadiska poskytnutia ochrany nie je rozhodujúce, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, vedome alebo nevedome, nemožno nechať bez povšimnutia, že napriek tomu, že preventívne prehliadky musia absolvovať podľa vyjadrenia žalovanej ďalší 10 - ti učitelia danej školy, firma zabezpečujúca preventívne lekárske prehliadky od podpísania zmluvy so žalovanou do 18.7.2011 zrealizovala len jedno posúdenie zdravotnej spôsobilosti a to u žalobkyni. Závažnou skutočnosťou je aj to, že ku odstráneniu osobných údajov na faktúre a teda k upusteniu do neoprávneného zásahu došlo až na výzvu žalobkyne.
Ďalším predpokladom úspešnosti žaloby na ochranu osobnosti je, ako už bolo uvedené to, že zásah je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. V danej veci neoprávneným zásahom žalovanej došlo k tomu, že ľudia v obci (ako to vyplýva z čestných prehlásení predložených žalobkyňou), premenovali psychologické vyšetrenie žalobkyne na psychiatrické, tvrdili, že sa asi z práce zbláznila, že jej preskočilo, že je nespôsobila zastávať funkciu učiteľky a tým došlo k zásahu do jej osobnostných práv spočívajúcom v poškodení jej dobrého mena, cti, dôstojnosti ale aj narušeniu jej súkromného života . Tieto hodnoty osobnosti každého človeka ako individuality sú výrazom úcty, uznania, vážnosti, dobrej povesti a ocenenia človeka v rámci spoločnosti a významne ovplyvňujú jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti.
Z vyššie uvedených dôvodov má súd za to, že žaloba žalobkyne je odôvodnená a uložil žalovanej povinnosť uhradiť žalobkyni sumu 1.250,- Eur, teda vyhovel jej len čiastočne.
Žalobkyňa totiž žiadala priznať nemajetkovú ujmu vo výške 2.500,- Eur. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy súd musel vychádzať zo závažnosti ujmy vzniknutej žalobkyni ale aj z okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva na ochranu osobnosti.
Nepochybne bolo preukázané, že zo strany žalovanej došlo k neoprávnenému zásahu do života žalobkyne porušením z.č. 211/2000 Z.z. a z.č. 428/2000 Z.z. a zverejnením jej osobných údajov bez jej súhlasu. Spôsob zásahu a najmä jeho následky sú žalobkyňou z jej subjektívneho hľadiska vyčíslené na žalovanú sumu, avšak súd pri rozhodovaní musel zisťovať objektívnu závažnosť následkov zásahu, tiež či išlo o následky trvalého charakteru, ale aj na formu zverejnenia údajov s prihliadnutím na jej povolanie, súkromný a rodinný život, jej aktivity. Bolo zistené, že žalobkyňa aj jej blízke okolie, či už matka, priatelia, bývalí kolegovia zle niesli dôsledky medializácie informácii o žalobkyni, skutočnosť, že by nikomu nebolo príjemné ak sa na verejnosť dostanú jeho súkromné údaje potvrdil aj svedok E. H., avšak treba zdôrazniť, že údaje o žalobkyni neboli nepravdivé alebo pravdu skresľujúce, že žalovaná si pri zverejnení faktúry plnila svoju zákonnú povinnosť faktúry za služby zverejňovať, že žalobkyňa naďalej vykonáva svoje učiteľské povolanie, funkciu poslankyne aj zástupkyňu odborov, že žalobkyňa svoju zdravotnú spôsobilosť v rámci preventívnej prehliadky preukázala, že žalovaná sa za pochybenie ospravedlnila a svoje pochybenie napravila tým, že údaje o žalobkyni anonymizovala. Faktom je, že údaj o žalobkyni bol zverejnený na webovej stránke žalovanej od 9.3.2011 do 14.4.2011, pričom webová stránka žalovanej existuje už cca 7 rokov a nedá sa jednoznačne ustáliť počet ľudí, ktorí túto stránku navštívili a konkrétne s faktúrou sa oboznámili, pretože stránka nie je fixovaná na IP adresu. Počet návštevníkov nemusí teda zodpovedať počtu ľudí, ktorí stránku videli, pretože ten istý návštevník mohol stránku vidieť opakovane, pričom každé zhliadnutie stránky sa automaticky započítavalo.
S poukazom na uvedené skutočnosti v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol poukazujúc i na to, že pasívne legitimovaná v spore bola ZŠ Slovinky nie pani P. J. ako fyzická osoba, preto nebolo možné brať v úvahu rozpory medzi žalobkyňou a p. Stehlíkovou, či sa zaoberať úmyslom menovanej ako fyzickej osoby zasiahnuť do osobnosti žalobkyne iniciovaním psychologického vyšetrenia.
Po zvážení okolností prípadu súd dospel k záveru, že nemajetková ujma vyjadrená v peniazoch postačujúca pre zadosťučinenie žalobcu je vo výške 1.250,- Eur. Táto suma je pre žalobkyňu primeraná a bude mať spôsobilosť vyvážiť a zmierniť vzniknutú nemajetkovú ujmu a tým bude realizovaná satisfakčná funkcia uplatneného práva na ochranu osobnosti.

Žalobca žiadal s titulu náhrady za vzniknutú nemajetkovú ujmu sumu 100.000.- Sk. Súd skúmal závažnosť ujmy aj okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu jeho práva na ochrane osobnosti a zistil, že zverejnením článku žalobcovi vznikli značné problémy s vysvetľovaním a popisovaním pravdivosti článku v rodinnom prostredí, aj v širokom okolí. Článok mal totiž značnú publicitu a presiahol rámec bydliska žalobcu. Morálna satisfakcia je nutná, lebo článok ohovára žalobcu, že je človekom asociálnym a v čitateľoch vytvára dojem, že ide o osobu arogantnú, agresívnu, zodpovednú za smrť človeka. Žalobca

nie je osobou verejného a spoločenského života, zvyknutou na záujem médií o jeho osobu a preto sa oprávnene cítil byť dotknutý. Ospravedlnenie žalovaného nemôže byť primeraným zadosťučinením a nedá sa ním napraviť krivda spôsobená zásahom tak značnej intenzity a rozsahu. Bola ním totiž ovplyvnená verejná mienka nakoľko vyvolal ohlas u širokej verejnosti a spôsobil atakovanie nie len jeho ale aj rodinných príslušníkov a priateľov. Je nutné si uvedomiť, ako by zapôsobil zásah na ktorúkoľvek priamo nezainteresovanú osobu, ak by anonym zverejnený v masovokomunikačných prostriedkoch nepravdivo informoval a ohováral jeho charakter a správanie a či by uvedený zásah pociťoval ako závažný, znevažujúci jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, teda ako by sa každá iná osoba cítila v postavení žalobcu.
Po zvážení okolností prípadu súd dospel k záveru, že nemajetková ujma vyjadrená v peniazoch postačujúca pre zadosťučinenie žalobcu je vo výške 100.000,- Sk. Táto suma je pre neho primeraná a bude mať spôsobilosť vyvážiť a zmierniť vzniknutú nemajetkovú ujmu a tým bude realizovaná satisfakčná funkcia uplatneného práva na ochranu osobnosti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobkyňa žiadala zaviazať žalovanú k náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 2.500,- EUR. Súd uložil žalovanej zaplatiť navrhovateľke sumu 1.250,- EUR a v prevyšujúcej časti žalobný návrh zamietol. Na základe priznanej sumy sa jedná o úspech len čiastočný a to v pomere 1/2. Súd preto o trovách konania rozhodol v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.